

ΘΕΩΡΙΑ ΟΜΑΔΩΝ

Ακαδημαϊκό έτος 2019-2020

Φώτιος Κ. Διάκονος
Τμήμα Φυσικής, Πανεπιστήμιο Αθηνών

15. Η κανονική αναπαράσταση - Πίνακες χαρακτήρων

Σε κάθε πεπερασμένη ομάδα G μπορούμε να ορίσουμε την **κανονική αναπαράσταση** βασισμένοι στον **πίνακα πολλαπλασιασμού** της ομάδας.

Η κανονική αναπαράσταση έχει τις εξής ιδιότητες:

- Ορίζεται με πίνακες $|G| \times |G|$.
- Ο πίνακας $A_r(g_i)$ κάθε $g_i \in G$ περιέχει μόνο 0 ή 1 ως στοιχεία.
- Ισχύει $(A_r(g_i))_{k,\ell} = \begin{cases} 0, & \text{αν } g_k^{-1} \circ g_\ell \neq g_i \\ 1, & \text{αν } g_k^{-1} \circ g_\ell = g_i \end{cases}$
- Είναι **αναγώγιμη, πιστή** αναπαράσταση της G .

Κατασκευή της κανονικής αναπαράστασης

Γράφουμε τον πίνακα πολλαπλασιασμού της G ως εξής:

G	e	g_2	g_3	\dots	$g_{ G }$
e	e	g_2	g_3	\dots	$g_{ G }$
g_2^{-1}	g_2^{-1}	e	\dots	\dots	\dots
g_3^{-1}	g_3^{-1}	\dots	e	\dots	\dots
\dots	\dots	\dots	\dots	e	\dots
$g_{ G }^{-1}$	$g_{ G }^{-1}$	\dots	\dots	\dots	e

- Ο πίνακας $A_r(e)$ θα έχει την μορφή
$$\begin{bmatrix} 1 & 0 & \dots & 0 \\ 0 & 1 & \dots & 0 \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ 0 & 0 & \dots & 1 \end{bmatrix}$$

- Ο πίνακας $A_r(g_i)$ θα είναι
$$\begin{bmatrix} 0 & \dots & \dots & \dots \\ \dots & 0 & \dots & \dots \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ \dots & \dots & \dots & 0 \end{bmatrix} \quad \forall g_i \neq e, g_i \in G$$

Ένα απλό παράδειγμα: η κανονική αναπαράσταση της C_3

G_3	e	g_2	g_3
e	e	g_2	g_3
$g_2^{-1} = g_3$	g_3	e	g_2
$g_3^{-1} = g_2$	g_2	g_3	e

⇓

$$A_r(e) = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}, \quad A_r(g_2) = \begin{bmatrix} 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \\ 1 & 0 & 0 \end{bmatrix}, \quad A_r(g_3) = \begin{bmatrix} 0 & 0 & 1 \\ 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \end{bmatrix}$$

Παρατηρείστε ότι:

- $A_r(g_2) \cdot A_r(g_2) = A_r(g_3)$, $A_r(g_3) \cdot A_r(g_3) = A_r(g_2)$ και $A_r(g_2) \cdot A_r(g_3) = A_r(g_3) \cdot A_r(g_2) = A_r(e)$ (**πιστή**).
- $\text{Tr}(A_r(e)) = |G|$, $\text{Tr}(A_r(g_2)) = \text{Tr}(A_r(g_3)) = 0$.
- $\sum_{\gamma=1}^3 n_\gamma |\chi_{r,\gamma}|^2 = 1 \times 9 + 1 \times 0 + 1 \times 0 > \underbrace{3}_{|G|}$ (**αναγώγιμη**).

Γενικεύσεις

- **Ικανοποίηση γινομένου ομάδας**

$$(A_r(g_i \circ g_j))_{k,\ell} = \sum_{m=1}^{|G|} (A_r(g_i))_{k,m} (A_r(g_j))_{m,\ell}$$

Πράγματι, το $(A_r(g_i \circ g_j))_{k,\ell}$ είναι **μηδεν** για $g_k^{-1} \circ g_\ell \neq g_i \circ g_j$ και **έ-να** στην αντίθετη περίπτωση, ενώ το γινόμενο $(A_r(g_i))_{k,m} (A_r(g_j))_{m,\ell}$ είναι **διάφορο του μηδενός** μόνο εάν: $g_k^{-1} \circ g_m = g_i$ και $g_m^{-1} \circ g_\ell = g_j$ οπότε:

$$g_i \circ g_j = (g_k^{-1} \circ g_m) \circ (g_m^{-1} \circ g_\ell) = g_k^{-1} \circ g_\ell$$

- **Χαρακτήρες**

Ισχύει: $\chi_r(e) = |G|$ και $\chi_r(g_i) = 0$, $\forall g_i \neq e$ με $g_i \in G$.

- **Αναγωγιμότητα:** $\sum_{\gamma=1}^3 n_\gamma |\chi_{r,\gamma}|^2 = 1 \times |\chi_r(e)|^2 = \underbrace{|G|^2}_{|G|>1} > |G|$

Αποσύνθεση κανονικής αναπαράστασης

- Ισχύει: $\lambda_{r,k} = \frac{1}{|G|} \sum_{\gamma=1}^{\Gamma} \chi_{r,\gamma} \chi_{\gamma}^{*(k)} \Rightarrow \lambda_{r,k} = \frac{1}{|G|} \underbrace{\chi_r(e)}_{|G|} \overbrace{\chi_e^{*(k)}}^{d_k}$

⇓

$$\lambda_{k,r} = d_k$$

Η κανονική αναπαράσταση της G περιέχει **κάθε μη ισοδύναμη, μη αναγώγιμη** αναπαράσταση k της G , τόσες φορές **όσες είναι η διάσταση d_k των πινάκων της**.

- Η σχέση:
$$\sum_{\gamma=1}^{\Gamma} n_{\gamma} |\chi_{r,\gamma}|^2 = |G| \sum_{k=1}^{k_{max}} \lambda_{r,k}^2$$

μας οδηγεί στο **πολύ γενικό και σημαντικό** αποτέλεσμα:

$$\sum_{k=1}^{k_{max}} d_k^2 = |G|$$

Σύνοψη

Η μελέτη των αναπαραστάσεων μιας πεπερασμένης ομάδας G στηρίζεται στις εξής **γενικές ιδιότητες**:

- Για **μη αναγωγίμες, μη ισοδύναμες** αναπαραστάσεις ισχύει:
 - Ο αριθμός k_{max} των μη αναγωγίμων (MA), μη ισοδυνάμων (MI) αναπαραστάσεων της G ισούται με τον αριθμό Γ των κλάσεων συζυγίας της G ,

$$k_{max} = \Gamma$$

- Για την διάσταση d_k των $d_k \times d_k$ πινάκων των MA, MI αναπαραστάσεων της G ισχύει η σχέση:

$$\sum_{k=1}^{k_{max}} d_k^2 = |G|$$

- Για **αναγωγίμες** αναπαραστάσεις $A(g)$ ισχύει:

$$A(g) = \bigoplus_{k=1}^{k_{max}} \lambda_k A^{(k)}(g) \quad ; \quad \lambda_k = \frac{1}{|G|} \sum_{\gamma=1}^{\Gamma} n_{\gamma} \chi_{\gamma} \chi_{\gamma}^{*(k)}$$

Πίνακας χαρακτήρων

Ο πίνακας χαρακτήρων συνοψίζει τις **ΜΑ**, **ΜΙ** αναπαρ. της G :

κλάσεις συζυγίας \rightarrow

\downarrow ΜΑ, ΜΙ αναπ. $\left\{ \begin{array}{c} G \\ \Gamma_1 \\ \dots \\ \Gamma_{k_{max}} \end{array} \right.$

G	C_1	\dots	C_Γ
Γ_1	$\chi_1^{(1)}$	\dots	$\chi_\Gamma^{(1)}$
\dots	\dots	\dots	\dots
$\Gamma_{k_{max}}$	$\chi_1^{(k_{max})}$	\dots	$\chi_\Gamma^{(k_{max})}$

- Ο πίνακας χαρακτήρων είναι **πάντα τετραγωνικός** αφού $k_{max} = \Gamma$.
- Τα $\chi_\gamma^{(k)}$ είναι, εν γένει, μιγαδικοί αριθμοί.
- Για κάθε ομάδα G υπάρχει η τετριμμένη **ταυτοτική** αναπαράσταση Γ_1 για την οποία: $\chi_\gamma^{(1)} = 1 \quad ; \quad \forall \gamma \text{ με } 1 \leq \gamma \leq \Gamma$
- Οι **γραμμές** και οι **στήλες** του πίνακα χαρακτήρων αποτελούν **ορθογώνια διανύσματα**.

Εφαρμογές

1. Αναπαραστάσεις της D_3

- Θα ισχύει $k_{max} = \Gamma = 3$ (τρεις κλάσεις συζυγίας).

- Από $\sum_{k=1}^3 d_k^2 = 6$ προκύπτει ως μοναδική εκδοχή:

$$1^2 + 1^2 + 2^2 = 6$$

- Ο πίνακας χαρακτήρων της D_3 θα έχει την μορφή:

D_3	$C_1 = \{e\}$	$C_2 = \{g_2, g_3\}$	$C_3 = \{g_4, g_5, g_6\}$
Γ_1	1	1	1
Γ_2	1	a	b
Γ_3	2	c	d

όπου τα a , b , c και d θα προσδιορισθούν από συνθήκες ορθογωνιότητας.

- Ορθογωνιότητα γραμμών:

$$\sum_{\gamma=1}^3 n_{\gamma} \chi_{\gamma}^{(k)} \chi_{\gamma}^{*(k')} = |G| \delta_{k,k'}$$

$$k = 2, k' = 1 \Rightarrow 1 \times 1 \times 1 + 2 \times a \times 1 + 3 \times b \times 1 = 0$$

$$k = 3, k' = 1 \Rightarrow 1 \times 2 \times 1 + 2 \times c \times 1 + 3 \times d \times 1 = 0$$

↓

$$2a + 3b = -1 \quad ; \quad 2c + 3d = -2$$

- Ορθογωνιότητα στηλών:

$$\sum_{k=1}^3 \sqrt{n_{\alpha}} \chi_{\alpha}^{(k)} \sqrt{n_{\beta}} \chi_{\beta}^{*(k)} = |G| \delta_{\alpha,\beta}$$

$$\alpha = 2, \beta = 1 \Rightarrow \sqrt{1} \times 1 \times \sqrt{2} \times 1 + \sqrt{1} \times 1 \times \sqrt{2} \times a + \sqrt{1} \times 2 \times \sqrt{2} \times c = 0$$

↓

$$a + 2c = -1$$

- Επίσης για την Γ_2 , επειδή είναι $d_{\Gamma_2} = 1$ θα ισχύει: $a^3 = 1$ και $b^2 = 1$ οπότε $b = \pm 1$ αλλά μόνο η εκδοχή $b = -1$ είναι συνεπής. Έτσι βρίσκουμε:

$$a = 1, c = -1, d = 0$$

- Ο πίνακας χαρακτήρων της D_3 είναι:

D_3	$C_1 = \{e\}$	$C_2 = \{g_2, g_3\}$	$C_3 = \{g_4, g_5, g_6\}$
Γ_1	1	1	1
Γ_2	1	1	-1
Γ_3	2	-1	0

Άσκηση 1: Βρείτε τον πίνακα χαρακτήρων της C_6 .

Άσκηση 2: Βρείτε την κανονική αναπαράσταση της D_3 καθώς και την αποσύνθεσή της σε μη αναγώγιμες αναπαραστάσεις.

2. Η ομάδα της Χαμιλτονιανής

Το σύνολο των τελεστών $\{\hat{R}_a\}$ που ικανοποιούν την συνθήκη:

$$\hat{R}_a \hat{H} \hat{R}_a^{-1} = \hat{H}$$

αποτελούν ομάδα που την ονομάζουμε **ομάδα της Χαμιλτονιανής** G_H .

Άσκηση 3: Δείξτε ότι οι \hat{R}_a , όπως ορίστηκαν πιο πάνω, αποτελούν ομάδα.

Θα μελετήσουμε Χαμιλτονιανές συστημάτων 2 καταστάσεων που παρουσιάζουν C_2 -συμμετρία (**ομοτιμία**).

Ας υποθέσουμε Χαμιλτονιανή της μορφής: $\mathbf{H} = \begin{bmatrix} E_1 & h_{12} \\ h_{12}^* & E_2 \end{bmatrix}$

Χρησιμοποιώντας τον πίνακα πολλαπλασιασμού της C_2 προσδιορίζουμε την κανονική της αναπαράσταση:

$$\mathbf{I} = \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{bmatrix} \quad ; \quad \mathbf{\Pi} = \begin{bmatrix} 0 & 1 \\ 1 & 0 \end{bmatrix}$$

Αναλλοιότητα της \mathbf{H} ως προς την C_2 σημαίνει:

$$\mathbf{\Pi} \cdot \mathbf{H} \mathbf{\Pi}^{-1} = \mathbf{H}$$

Αυτή η απαίτηση μας οδηγεί στην ακόλουθη Χαμιλτονιανή:

$$\mathbf{H} = \begin{bmatrix} E & h \\ h & E \end{bmatrix} ; \quad E, h \in \mathbb{R}$$

Ας βρούμε πρώτα τον πίνακα χαρακτήρων της C_2 :

- Επειδή η C_2 είναι αβελιανή θα ισχύει ότι $\Gamma = |G| = 2 = k_{max}$, επομένως έχουμε 2 MI, MA αναπαραστάσεις διάστασης $d_k = 1$ ($k = 1, 2$).
- Ο πίνακας χαρακτήρων θα έχει την μορφή:

C_2	$C_1 = \{e\}$	$C_2 = \{g_2\}$
Γ_1	1	1
Γ_2	1	a

όπου από ορθογωνιότητα στηλών, γραμμών βρίσκουμε: $a = -1$

Οπότε έχουμε:

C_2	$C_1 = \{e\}$	$C_2 = \{g_2\}$
Γ_1	1	1
Γ_2	1	-1

Για την κανονική αναπαράσταση θα ισχύει $\Gamma_r = \Gamma_1 \oplus \Gamma_2$ και φυσικά όλα τα ίχνη των πινάκων εκτός αυτού που αντιστοιχεί στο ουδέτερο στοιχείο (εδώ είναι μόνο ο Π) θα είναι μηδέν.

Από πλευράς Φυσικής αυτό που έχει ενδιαφέρον είναι το γεγονός ότι οι πίνακες της C_2 , εφόσον η C_2 αφήνει αναλλοίωτη την \mathbf{H} , θα έχουν κοινά ιδιοδιανύσματα με την \mathbf{H} :

$$\mathbf{H}|\Psi_i\rangle = \epsilon_i |\Psi_i\rangle, \quad i = 1, 2 \quad ; \quad \mathbf{\Pi}|\Psi_i\rangle = \mu_i |\Psi_i\rangle$$

Πως βρίσκουμε τα μ_i και ποιά είναι η σημασία τους από πλευράς θεωρίας ομάδων;

Προφανώς τα μ_i είναι οι ιδιοτιμές του Π . Στην κανονική αναπαράσταση ο Π δεν είναι σε block διαγώνια μορφή. Μπορεί όμως να έρθει σε τέτοια μορφή με μετασχηματισμό ομοιότητας που τον διαγωνοποιεί:

$$S \cdot \Pi \cdot S^{-1} = \tilde{\Pi} = \begin{bmatrix} \mu_1 & 0 \\ 0 & \mu_2 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & -1 \end{bmatrix}$$

Στις **μονοδιάστατες** αναπαραστάσεις οι ιδιοτιμές ταυτίζονται με τους **χαρακτήρες** της αναπαράστασης!

$$\mu_1 = \chi_{\Gamma_1} \quad ; \quad \mu_2 = \chi_{\Gamma_2}$$

Μέσω αυτής της ιδιότητας μπορούν να ταξινομηθούν οι ιδιοκαταστάσεις της H .

Ας βρούμε πρώτα τις ιδιοκαταστάσεις του Π :

$$\Pi|\pi_{\pm}\rangle = \pm|\pi_{\pm}\rangle \Rightarrow |\pi_{\pm}\rangle = \frac{1}{\sqrt{2}} \begin{bmatrix} 1 \\ \pm 1 \end{bmatrix}$$

Ο πίνακας $U = \frac{1}{\sqrt{2}} \begin{bmatrix} 1 & 1 \\ 1 & -1 \end{bmatrix}$ με μετασχηματισμό ομοιότητας

$U \cdot \Pi \cdot U^{-1}$ μετασχηματίζει τον Π στον διαγώνιο $\tilde{\Pi}$.

Ο U είναι και **μοναδιακός** ($U^{-1} = U^\dagger$).

Θα ταξινομήσουμε τώρα τις ιδιοκαταστάσεις του H αφού πρώτα τις προσδιορίσουμε:

- Οι ιδιοτιμές του H είναι οι: $\epsilon_{\pm} = E \pm h$
- Τα αντίστοιχα ιδιοδυναύσματα είναι:

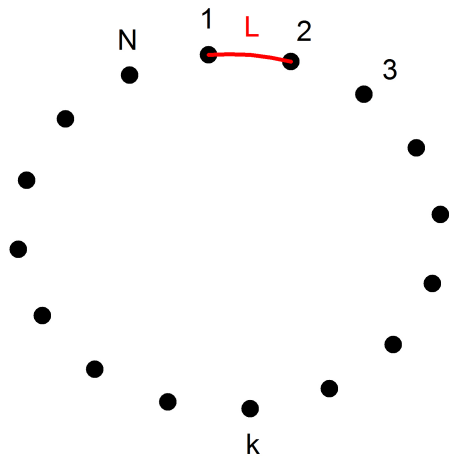
$$|\Psi_{\pm}\rangle = \frac{1}{\sqrt{2|a|^2}} \begin{bmatrix} a \\ \pm a \end{bmatrix} ; \quad a \in \mathbb{C}$$

Η δράση του Π στα ιδιοδιανύσματα του H είναι:

$$\Pi|\Psi_{\pm}\rangle = \pm|\Psi_{\pm}\rangle \Rightarrow \begin{cases} |\Psi_{+}\rangle \text{ ανήκει στη } \Gamma_1(\text{άρτια}) \\ |\Psi_{-}\rangle \text{ ανήκει στη } \Gamma_2(\text{περιττή}) \end{cases}$$

Περιοδικά συστήματα - Θεώρημα Bloch

Θα θεωρήσουμε ότι η ομάδα συμμετρίας G_H της Χαμιλτονιανής του συστήματος που μελετάμε είναι η ομάδα μετατόπισης κατά L σε κλειστή αλυσίδα με N ισοδύναμες κορυφές.

Ο τελεστής μετατόπισης \hat{T}_L ορίζεται μέσω της δράσης του σε συνάρτηση $f(x)$: $\hat{T}_L f(x) = f(x + L)$ και $\hat{T}_L^N = \hat{I}$

Ισχύει $G_H = \{\hat{I}, \hat{T}_L, \hat{T}_L^2, \dots, \hat{T}_L^{N-1}\}$. Προφανώς $G_H \cong C_N$. Επίσης θα ισχύει: $\hat{T}_L^m = \hat{T}_{mL}$

Η G_H είναι αβελιανή $\Rightarrow N$ μονοδιάστατες MI, MA αναπαραστάσεις!

Οι χαρακτήρες $\chi_\gamma^{(k)}$ θα ικανοποιούν τον πολλαπλασιασμό της ομάδας (μονοδιάστατες αναπαραστάσεις). Επίσης θα ισχύει ότι:

$$\left(\chi_\gamma^{(k)}\right)^N = 1$$

Θέτοντας $\omega = e^{\frac{2\pi i}{N}}$ ο πίνακας χαρακτήρων της G_H γράφεται:

G_H	\hat{I}	\hat{T}_L	\hat{T}_{2L}	...	$\hat{T}_{(N-1)L}$
Γ_1	1	1	1	...	1
Γ_2	1	ω	ω^2	...	ω^{N-1}
...
Γ_N	1	ω^{N-1}	$\omega^{2(N-1)}$...	$\omega^{(N-1)^2}$

Οι τελεστές \hat{T}_{mL} και η Χαμιλτονιανή H του συστήματος θα έχουν κοινό σύνολο ιδιοσυναρτήσεων.

Οι ιδιοκαταστάσεις της Χαμιλτονιανής μπορούν να ταξινομηθούν ως προς τις αναπαραστάσεις της G_H .

Έστω $\phi_n(x)$ ιδιοκατάσταση της H που είναι και ιδιοκατάσταση του \hat{T}_L στην αναπαράσταση Γ_n . Τότε θα ισχύει:

$$\hat{T}_L \phi_n(x) = \omega^{n-1} \phi_n(x) \Rightarrow \phi_n(x+L) = \omega^{n-1} \phi_n(x)$$

⇓

$$|\phi_n(x+L)| = |\phi_n(x)| \Rightarrow \phi_n(x) = e^{ik_n(x)} u_n(x) \text{ με } u_n(x+L) = u_n(x)$$

Επίσης θα ισχύει:

$$\hat{T}_{mL} \phi_n(x) = \omega^{m(n-1)} \phi_n(x) \Rightarrow \phi_n(x+mL) = \omega^{m(n-1)} \phi_n(x)$$

⇓

$$e^{ik_n(x+mL)} u_n(x+mL) = \omega^{m(n-1)} e^{ik_n(x)} u_n(x),$$

από όπου προκύπτει: $k_n(x+mL) = k_n(x) + \frac{2\pi m(n-1)}{N}$

Η σχέση: $k_n(x + mL) = k_n(x) + \frac{2\pi m(n-1)}{N}$ μας υπαγορεύει ότι:
 $k_n(x) = A_n x + B_n$.

Από αυτή την παραδοχή προκύπτει:

$$A_n(x + mL) + B_n = A_n x + B_n + \frac{2\pi m(n-1)}{N}$$

⇓

$$A_n = \frac{2\pi(n-1)}{NL}$$

(το B_n μπορεί να απορροφηθεί στην $u_n(x)$)

Οι ιδιοκαταστάσεις $\phi_n(x)$ της H σχηματίζονται από μια περιοδική συνάρτηση $u_n(x)$ διαμορφωμένη με το επίπεδο κύμα $e^{\frac{2\pi i(n-1)}{NL}x}$ (Θεώρημα Bloch).